இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

குர்சரண் சிங் மற்றும் பலர்

எதிர்

ஆங்ரேஸ் கவுர் & ஒருவர்

(உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண்.6835/2009)

மார்ச் 19, 2020

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.அசோக் பூஷண்

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. நவீன் சின்ஹா

பதிவுச் சட்டம், 1908: பிரிவு 17 – மேல்முறையீட்டாளர்களின் வழக்கு என்னவென்றால், அவர்கள் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு விவாகரத்து பெற்று அவர்களுடன் தங்கியிருந்த ஒரே பிரதிவாதி (வழக்கு சொத்தின் உரிமையாளர்) ஒரு 'பி' ஐ கவனித்து வந்தனர் – அவரது மகள்கள் (எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள்) விவாகரத்து பின்னர் தங்கள் தாயுடன் வெளியேறினர் மற்றும் அவரை ஒருபோதும் சந்திக்கவில்லை – ஒரே பிரதிவாதி மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு ஆதரவாக பதிவு செய்யப்பட்ட உயிலை நிறைவேற்றினார், மேலும் ஒரு குடும்ப தீர்வு ஏற்பட்டது, இதில் வழக்குச் சொத்து மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு சம பங்கில் வழங்கப்பட்டது – மேல்முறையீட்டாளர்கள் தாக்கல் செய்த வழக்கில் ஒரே பிரதிவாதி ஒப்புக்கொண்டார் பதிவு செய்யப்பட்ட உயில் நிறைவேற்றப்பட்டது என்ற மேல்முறையீட்டாளர்களின் கூற்று தாவா சொத்து சம்பந்தமாக

மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு சாதகமாக மற்றும் மேலும் ஒரு குடும்ப தீர்வை செய்யப்பட்டது, அதில் தாவா சொத்து மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு சம பங்கில் வழங்கப்பட்டது – ஒரே பிரதிவாதியை ஒப்புக் கொண்டதன் அடிப்படையில், வழக்கு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது தீர்ப்பாணைக்குப் பிறகும், மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு சாதகமாக ஆவண பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது – ஒரே பிரதிவாதியின் மரணத்திற்குப் பிறகு, மேற்படி ஆணை பதிவு செய்யப்படவில்லை மற்றும் எனவே செல்லுபடியாகும் ஆணை அல்ல என்ற அடிப்படையில் பிரதிவாதிகளால் செல்லுபடியாகாது என்று எதிர்த்து தாக்கல் செய்யப்பட்டது – இந்த வழக்கு முன்பே இருந்த உரிமையை அடிப்படையாகக் கொண்டது மற்றும் பிரிவு 17 (2) (vi) இன் கீழ் "நீதிமன்றத்தின் எந்தவொரு ஆணை அல்லது உத்தரவும்" என்ற வெளிப்பாட்டால் ஆணை வெளிப்படையாக உள்ளடக்கப்பட்டது என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது – ஆணை மற்றும் உத்தரவுக்கு பதிவு தேவையில்லை மற்றும் பிரிவு 17 (2) (vi) இன் கீழ் முழுமையாக உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது, இது பிரிவு 17 (1) இல் உள்ளபடி பதிவிலிருந்து விலக்கு அளிக்கிறது – நிகழ்வுகளின் தொடர்ச்சியில், வழக்கின் சூழ்நிலைகள் காரணமாக தனது சொந்த விருப்பத்தின் ஒரே பிரதிவாதி, அவர் பிரதிவாதிகளுக்கு முழு சொத்தையும் கொடுக்க விரும்பினார் என்பதை தெளிவாகக் குறிக்கிறது – எனவே, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் வாதிட்டபடி எந்தவொரு மோசடி அல்லது வற்புறுத்தலாலும் இந்த ஆணை பாதிக்கப்படுவதாக கருத முடியாது.

மேல்முறையீட்டை அனுமதித்து நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்ததாவது :–

1. 'பி' க்கு எதிராக மேல்முறையீட்டாளர்கள் தாக்கல் செய்த வாதுரையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள வழக்கு சொத்துடன் தொடர்புடையது மற்றும் தீர்ப்பாணை வழக்கு சொத்து மட்டுமே நிறைவேற்றப்பட்டது. எனவே, 09.01.1995 தேதியிட்ட தீர்ப்பாணை, "நீதிமன்றத்தின் எந்தவொரு தீர்ப்பாணை அல்லது உத்தரவும்" என்ற சொற்றொடரின் கீழ் வெளிப்படையாக இருந்தது. நீதிமன்றத்தின் எந்தவொரு ஆணை அல்லது உத்தரவு தொடர்பாக சட்டமியற்றுபவர் குறிப்பாக பிரிவு (பி) மற்றும் (சி) ஆகியவற்றின் பொருந்தக்கூடிய தன்மையை விலக்கிக் கொண்டால், பிரிவு 17 (1) (பி) இன் பொருந்தக்கூடிய தன்மை பிரிவு 17 (2) (v) இல் எந்த மறைமுக முறையிலும் பொருந்த முடியாது. எனவே, 09.01.1995 தேதியிட்ட தீர்ப்பாணை மற்றும் உத்தரவுக்கு பதிவு தேவையில்லை என்றும், பிரிவு 17 (1) இல் உள்ளபடி பதிவிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படும் பிரிவு 17 (2) (vi) ஆல் முழுமையாக உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. உயர்நீதிமன்றமும் முதல் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றமும் 19.01.1995 தேதியிட்ட ஆணை பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் மற்றும் பதிவு செய்யப்படாததால் செல்லாதது என்ற முடிவுக்கு வருவதில் பிழை இழைத்துள்ளன. [பாரா 17]

பூப் சிங் எதிர் ராம் சிங் மேஜர் மற்றும் பலர், **(1995) 5 எஸ்சிசி 709: [1995] 3 சப் எஸ்சிஆர் 466** – பொருந்தது என தீர்வளிக்கப்பட்டுள்ளது

முஹம்மது யூசுப் மற்றும் பலர் எதிர் ராஜ்குமார் மற்றும் பலர் உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு எண் 800/2020 05.02.2020 அன்று உத்தரவிடப்பட்டது – குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

2. 'பி' 02.09.1986 தேதியிட்ட ஒரு உயிலை நிறைவேற்றினார், இது ஒரு பதிவுசெய்யப்பட்ட உயில் மற்றும் வாதுரையில் பத்தி 2 இல் வாதிட்டார். வாதுரையில் பத்தி 3 இல், 15.06.1994 தேதியிட்ட ஒரு குடும்பத் தீர்ப்பின் படி, 'பி' வாதிகளுக்கு சமமான பங்கை ஒதுக்க முடிவு செய்தார் மற்றும் வழக்குச் சொத்தில் தனது அனைத்து உரிமைகளையும் கைவிட்டார், இது வாதங்களை 'பி' தனது வாக்குமூலத்தில் ஏற்றுக்கொண்டார். இந்த ஆணை 09.01.1995 அன்று நிறைவேற்றப்பட்டது, இதன் அடிப்படையில் 03.03.1995 அன்று ஆவண பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. 'பி' 24.04.1998 வரை உயிருடன் இருந்தார் என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது, மேலும் அவர் தனது வாழ்நாளில், பிரதிவாதிகளுக்கு ஆதரவாக தீர்ப்பு அல்லது ஆவண பெயர் மாற்றத்தின் ஒருபோதும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. 'பி' மற்றும் 'ஜி' இருவரும் விவாகரத்து பெற்றவர்கள் என்பது கீழேயுள்ள நீதிமன்றங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டபடி, 15.09.1973 அன்று எழுத்துப்பூர்வமாக பதிவு செய்யப்பட்ட விவாகரத்து என்று கீழமை நீதிமன்றங்கள் ஏற்றுக்கொண்டன. 'ஜி' 15.09.1973 க்குப் பிறகு கிராம ஜாலோவாலில் பஜன் சிங்கின் சகோதரருடன் வாழத் தொடங்கினார், அதன் பிறகு அவர் 'பி'–யிடம் திரும்பி வரவில்லை. விவாகரத்துக்குப் பிறகு பிரதிவாதிகளுடன் 'பி' வாழ்ந்ததாக நீதிமன்றங்கள் கண்டறிந்துள்ளன, அவர்கள் அவரை

கவனித்துக் வந்தனர். பிரதிவாதிகளுக்கு ஆதரவாக 02.09.1986 அன்று 'பி' ஆல் பதிவுசெய்யப்பட்ட உயிலை நிறைவேற்றுதல் மற்றும் வழக்கு எண். 556 சரியானவை மற்றும் பிரதிவாதிகளுக்கு ஆதரவாக அவர் தனது உரிமைகளை கைவிட்டுவிட்டார் என்பதை ஏற்றுக்கொள்வது நீதிமன்றத்தில் அல்லது 'பி' மீது எந்தவொரு மோசடி செயலும் இல்லை தெளிவாக மறுக்கிறது. 'பி' வைக்கப்பட்ட வழக்கின் சூழ்நிலைகள் காரணமாக 'பி' தனது சொந்த விருப்பத்தின் பேரில் முழு சொத்தையும் பிரதிவாதிகளுக்கு கொடுக்க விரும்பினார் என்பதை நிகழ்வுகளின் தொடர்ச்சி தெளிவாகக் குறிக்கிறது. எனவே, பிரதிவாதிகளால் 09.01.1995 தேதியிட்ட தீர்ப்பாணையைப் பெறுவதில் எந்த மோசடியும் நடந்ததாக வாதிடுவதில் எந்த ஆதாரமும் இல்லை [பாரா 20][347–கி.பி. டி–எச்]

சோம் தேவ் மற்றும் பலர் எதிர் ரதி ராம் மற்றும் ஒருவர் (2006)10 SCC 788: [2006] 5 Suppl. SCR 778 – குறிப்பிடப்படுகிறது.

வழக்கு சட்ட குறிப்புகள்

[1995] 3 சப் எஸ்சிஆர் 466 பொருந்தாது என தீர்வளிக்கப்பட்டுள்ளது

பத்தி 14

[2006] 5 சப் எஸ்சிஆர் 778 குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது பத்தி 15

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு : உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண் 6835/2009

சண்டிகரில் பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியானா உயர்நீதிமன்றத்தின் 09.05.2008 தேதியிட்ட இறுதி உத்தரவிலிருந்து வழக்கமான இரண்டாவது மேல்முறையீட்டு எண். 3472/2004–ல் எழுகிறது.

மேல்முறையீட்டாளருக்காக பல்லவ் சிசோடியா, மூத்த வழக்கறிஞர், செல்வி ஸ்வரூபமா சதுர்வேதி, பிதா யாதவ், அசுதோஷ் மோகன், முகேஷ் குமார், அபர்ணா திரிவேதி, அமன் ஜா, ஆர்.சி.கோலி, ஆகிய வழக்கறிஞர்கள் முன்னிலை ஆனார்கள்.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்காக துருவ் மேத்தா, மூத்த வழக்கறிஞர், எஸ்.என்.சோப்ரா, ரீட்டா திவான் பூரி, ஜேசன் சோப்ரா, ஜே.எஸ்.மரஹட்டா, பி.என்.பூரி, ஆகிய வழக்கறிஞர்கள் முன்னிலை ஆனார்கள்.

நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பானது மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. அசோக் பூஷண், அவர்களால் பகரப்பட்டது

இது மேல்முறையீட்டாளர்களின் வழக்கமான இரண்டாவது மேல்முறையீட்டு எண். 3472 / 2004 ஐ தள்ளுபடி செய்த பஞ்சாப் & ஹரியானா உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை எதிர்த்து ஒரு பிரதிவாதியின் மேல்முறையீடு ஆகும். விளம்புகைக்காக வாதிகள்–பிரதிவாதிகள் வழக்கு விசாரணை நீதிமன்றத்தால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது, இது முதல்

மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தால் தீர்ப்பை ரத்து செய்தது. முதல் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை உயர் நீதிமன்றம் உறுதிப்படுத்தியது.

2. இந்த மேல்முறையீட்டுக்கு காரணமான வழக்கின் சுருக்கமான பொருண்மைகள்:–

2.1. ஃபதேகர் சாஹிப் மாவட்டம் அம்லோ தாலுகாவில் சிராஜ் மஜ்ரா கிராமத்தில் பஜன்சிங் என்பவர் வழக்கு நிலத்தின் உரிமையாளராக இருந்தார். பஜன் சிங் குர்மெயில் கவுர் என்பவரை மணந்தார். குர்மெயில் கவுர் மற்றும் பஜன் சிங்கிற்கு இரண்டு மகள்கள் (ஆங்ரேஸ் கவுர் மற்றும் பரம்ஜித் கவுர்) பிறந்தனர். பஜன் சிங் மற்றும் குர்மெயில் கவுர் இடையே, 15.09.1973 அன்று எழுத்துப்பூர்வமாக விவாகரத்து செய்யப்பட்டது, அதன் பிறகு குர்மெயில் கவுர் ஜலோவால் கிராமத்தில் பஜன் சிங்கின் சகோதரர் மகர் சிங் என்பவருடன் வசிக்கத் தொடங்கினார். குர்மாயில் கவுர் தன்னுடன் அந்த நேரத்தில் மைனராக இருந்த இரண்டு மகள்களையும் ஜலோவால் கிராமத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார், அங்கு அவர்கள் அனைவரும் மகர் சிங்குடன் வசித்து வந்தனர்.

2.2. பஜன் சிங் சிராஜ் மஜ்ரா கிராமத்தில் குர்சரண் சிங், குர்னாம் சிங் மற்றும் குல்வந்த் சிங் ஆகியோருடன் வசித்து வந்தார். குர்சரண் சிங், குர்னாம் சிங் மற்றும் குல்வந்த் சிங் ஆகியோருக்கு ஆதரவாக 02.09.1986

தேதியிட்ட பதிவு செய்யப்பட்ட உயிலை பஜன் சிங் எழுதினார். 21.09.1994 தேதியிட்ட உரிமையியல் வழக்கு எண்.556 மேல்முறையீட்டாளர்களால் பஜன்சிங் என்பவரை ஒரே பிரதிவாதியாக சேர்த்து வழக்கு நிலத்தின் உரிமையாளர்கள் மற்றும் வழக்கு நிலத்தின் உடமையாளர் என்று விளம்புகை செய்ய வேண்டுரை விடுத்தனர்.

2.3. வாதுரையில், பிரதிவாதி வாதிக்கு ஆதரவாக ஒரு பதிவு செய்யப்பட்ட உயிலை எழுதி வைத்துள்ளார் என்றும், அது பிரதிவாதியின் சுதந்திரமான விருப்பம் மற்றும் ஒப்புதலின்படி செய்யப்பட்டது என்றும், அது சார்பதிவாளரால் சான்றளிக்கப்பட்டு முறையாக பதிவு செய்யப்பட்டது என்றும் வாதி வாதிட்டார். பிரதிவாதி 15.06.1994 அன்று குடும்ப தீர்வம் செய்து அதில் வழக்கு சொத்தை வாதிகளுக்கு சம பங்காக வழங்கியதாக வாதியில் மேலும் வாதிடப்பட்டது. இந்த வழக்கில், பிரதிவாதி – பஜன் சிங் 03.12.1994 அன்று எதிர்வாதுரை தாக்கல் செய்தார், அதில் அவர் வாதியின் குற்றச்சாட்டுகளை ஏற்றுக்கொண்டார் மற்றும் வாதிகளுக்கு ஆதரவாக தீர்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் வேண்டுரை விடுத்தார். அதே நாளில், அதாவது 03.12.1994 அன்று, பஜன் சிங்கும் தனது வாக்குமூலத்தை நீதிமன்றத்தில் பதிவு செய்தார், அங்கு அவர் வாதத்தில் உள்ள வாக்குமூலங்கள் சரியானவை என்றும், வாதியின் வழக்கு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டால் தனக்கு எந்த ஆட்சேபனையும் இல்லை என்றும் கூறினார்.

2.4. இந்த வழக்கை விசாரித்த கூடுதல் மூத்த சார்பு நீதிபதி அம்லோ, 09.01.1995 அன்று தீர்ப்பளித்தது. 09.01.1995 தேதியிட்ட தீர்ப்பாணைக்குப் பிறகு வாதியின் கோரிக்கையை பிரதிவாதி ஒப்புக் கொண்டதன் அடிப்படையில், 03.03.1995 அன்று வாதிக்கு சாதகமாக வழக்கில் நில ஆவண பெயர் மாற்றம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. பஜன்சிங் 24.04.1998 அன்று இறந்தார்.

2.5. பஜன்சிங் இறந்த பிறகு, ஆங்கரஸ் கவுர் மற்றும் பரம்ஜித் கவுர் ஆகிய இருவரும் 19.05.1998 அன்று உரிமையியல் வழக்கு எண் 167 தாக்கல் செய்தனர். விளம்புகை செய்ய வேண்டுரையானது "21.09.1994 –ல் உரிமையியல் வழக்கு எண் 556 இல் 09.01.1995 அன்று ஆணை மற்றும் தீர்ப்பாணையில் பஜன் சிங்கின் வாரிசுகள் என்ற முறையில் வாதிகளின் சொத்துரிமை வழக்கு சொத்து தவறானது, அதிகார வரம்பிற்கு அப்பாற்பட்டது, சட்டவிரோதமானது, செல்லாதது, பயனற்றது மற்றும் செயல்பட முடியாதது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

2.6. வாதிகள் தாக்கல் செய்த வழக்கில், பிரதிவாதிகளாக உட்படுத்தப்பட்ட தற்போதைய மேல்முறையீட்டாளர்கள், வாத குற்றச்சாட்டுகளை மறுத்து எதிர்வாதுரையை தாக்கல் செய்தனர். 15.09.1973 அன்று பஜன் சிங் மற்றும் குர்மெயில் கவுர் விவாகரத்து செய்த பின்னர், பஜன் சிங் பிரதிவாதிகளுடன் வசித்து வந்தார், அவர்கள் பஜன் சிங்கிற்கு சேவை செய்தனர் என்று பிரதிவாதிகள்– மேல்முறையீட்டாளர்கள் வாதிட்டனர். பஜன் சிங் தனது விருப்பப்படி

பிரதிவாதிகளுக்கு ஆதரவாக 02.09.1986 அன்று ஒரு உயிலை நிறைவேற்றினார். பிரதிவாதிகள் தாக்கல் செய்த வழக்கில் வழக்கு எண்.556, 21.09.1994 அன் பஜன் சிங் பிரதிவாதிகளுக்கு ஆதரவாக உயிலை நிறைவேற்றுவது தொடர்பான உறுதிப்படுத்தல் உட்பட பிரதிவாதிகளின் கூற்றை ஒப்புக் கொண்டு ஒரு வாக்குமூலத்தை தாக்கல் செய்தார். பிரதிவாதிகளே, வழக்கு நிலத்தை வைத்திருக்கிறார்கள், யாருக்கு ஆதரவாக, ஆவண பெயர் மாற்றம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. சிராஜ் மஜ்ரா கிராமத்தில் பிரதிவாதிகளுடன் வசித்து வந்த பஜன் சிங் மீது வாதிகளுக்கு எந்த அக்கறையும் இல்லை. பஜன் சிங்கின் வாக்காளர் அட்டை மற்றும் ரேஷன் கார்டு பிரதிவாதிகளிடம் இருந்தது, அவர்கள் தங்கள் தந்தையைப் போல அவருக்கு சேவை செய்து வந்தனர். குடும்ப தீர்வு மற்றும் 02.09.1986 தேதியிட்ட உயில் மறுக்கப்பட்ட இடத்தில் வாதிகளால் ஒரு பிரதி தாக்கல் செய்யப்பட்டது. விசாரணை நீதிமன்றம் தனது தீர்ப்பு மற்றும் 05.03.2003 தேதியிட்ட உத்தரவைப் பயன்படுத்தி வாதிகளின் வழக்கை தள்ளுபடி செய்தது.

2.7. இந்த தீர்ப்பால் பாதிக்கப்பட்ட வாதிகள் மாவட்ட நீதிபதியிடம் மேல்முறையீடு செய்தனர். வாதிகள் தாக்கல் செய்த முதல் மேல்முறையீடு கற்றறிந்த கூடுதல் மாவட்ட நீதிபதியால் 13.08.2004 நாளிட்ட தீர்ப்பின்படி ஆணையிட்டு அனுமதிக்கப்பட்டது. பிரதிவாதிகள் உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கமான இரண்டாவது மேல்முறையீட்டை தாக்கல் செய்தனர், அது எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்பால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. உயர்நீதிமன்றத்தின்

தீர்ப்பினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதிவாதிகளால் இந்த மேல்முறையீட்டு மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

3. கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் திரு. பல்லவ் சிசோடியா மற்றும் மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திருமதி.ஸ்வரூபமா சதுர்வேதி ஆகியோரை நாங்கள் விசாரித்தோம். பிரதிவாதிகள் சார்பில் மூத்த வழக்கறிஞர் திரு.துருவ் மேத்தா முன்னிலையானார்.

4. மேல்முறையீட்டாளரின் மூத்த வழக்கறிஞர் பல்லவ் சிசோடியா, முதல் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றம் இரண்டும் வாதிகளின் வழக்கை உத்தரவிடுவதில் தவறு இழைத்ததாக வாதிடுகிறார். 09.01.1995 தேதியிட்ட ஆணை ஒரு செல்லுபடியாகும் ஆணை என்றும், அதற்கு எந்த பதிவும் தேவையில்லை என்றும் கூறி வாதிகளின் வழக்கை விசாரணை நீதிமன்றம் சரியாக தள்ளுபடி செய்துள்ளது. உரிமையியல் வழக்கு எண். 556 இல் வழக்குச் சொத்தை வைத்திருக்கும் உரிமையாளர் என்ற அறிவிப்பின் மேல்முறையீட்டாளர்களின் கூற்று பஜன் சிங் ஏற்றுக்கொண்டார், அவர் எதிர்வாதுரை தாக்கல் செய்து, வாதிகளின் கூற்றை ஒப்புக் கொண்டு தனது வாக்குமூலத்தை பதிவு செய்தார். 09.01.1995 தேதியிட்ட ஆணை எந்த மோசடி அல்லது வற்புறுத்தலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல. பஜன் சிங் தனது சொந்த விருப்பப்படி மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு வழக்குச் சொத்தை வழங்க முடிவு செய்தார், இது மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு ஆதரவாக 02.09.1986 தேதியிட்ட பதிவு செய்யப்பட்ட உயிலை நிறைவேற்றுவதன் மூலமும், 09.01.1995

தேதியிட்ட ஆணைக்குப் பிறகும் மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு ஆதரவாக ஆவண பெயர் மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலமும் தெளிவாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. பஜன் சிங்கிற்கும் குர்மெயில் கவுருக்கும் இடையே விவாகரத்து 15.09.1973 அன்று நடந்தது, அதன்பிறகு குர்மெயில் கவுர் பஜன் சிங்கின் சகோதரர் மகர் சிங்குடன் வசிக்கத் தொடங்கினார், ஆனால் பஜன் சிங்கிடம் திரும்பி வரவில்லை. 15.09.1973 தேதியிட்ட விவாகரத்துக்குப் பிறகு குர்மெயில் கவுருக்கும் பஜன் சிங்கிற்கும் இடையே எந்த உறவும் இல்லை. விவாகரத்துக்குப் பிறகு வாதிகளும் குர்மெயில் கவுருடன் சென்றனர், மேலும் மகர் சிங் மற்றும் குர்மெயில் கவுர் ஆகியோருடன் வாழ்ந்தார், அவர்களின் தந்தை பஜன் சிங்கை பார்க்க ஒருபோதும் வரவில்லை. 02.09.1986 தேதியிட்ட உயில் செல்லுபடியாகும் வகையில் நிறைவேற்றப்பட்டது, அதை பஜன் சிங் வழக்கு எண். 556. 02.09.1986 தேதியிட்ட உயிலை நிறைவேற்றுவதை பஜன் சிங் ஒப்புக் கொண்டபோது, சான்றளிக்கும் சாட்சியின் பரிசோதனை இல்லாததால் கீழேயுள்ள நீதிமன்றங்கள் உயிலை ஏற்காததில் தவறு செய்தன, அதே நேரத்தில் பிரதிவாதிகள்–மேல்முறையீட்டாளர்களால் உயிலை எழுதிய எழுத்தர் மற்றும் எழுத்தர் ஆகியோரை ஆஜர்படுத்துவதன் மூலம் உயில் நிரூபிக்கப்பட்டது. பிரதிவாதிகளுக்கு ஆதரவாக பஜன் சிங் வழக்குச் சொத்தை வழங்கிய 15.06.1994 தேதியிட்ட வாய்வழி குடும்ப தீர்வு, பிரதிவாதிகள் மாமா மற்றும் மருமகனாக இரத்தத்தால் தொடர்புடையவர்கள் அல்ல என்றாலும், விவாகரத்து முழுவதும் பஜன் சிங் பிரதிவாதிகளுடன் வசித்து வந்தார். 02.09.1986 தேதியிட்ட உயில் செல்லுபடியாகும் வகையில் நிறைவேற்றப்பட்டது, அதை பஜன் சிங் வழக்கு எண். 556. 02.09.1986 தேதியிட்ட உயிலை நிறைவேற்றுவதை பஜன் சிங் ஒப்புக்

கொண்டபோது, சான்றளிக்கும் சாட்சியின் பரிசோதனை இல்லாததால் மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் உயிலை ஏற்காததில் தவறு செய்தன, அதே நேரத்தில் பிரதிவாதிகள்–மேல்முறையீட்டாளர்களால் உயிலை எழுதிய எழுத்தர் மற்றும் பதிவாளர் அலுவலக எழுத்தர் ஆகியோர் உயிலின் பதிவை நிரூபித்தனர். பிரதிவாதிகளுக்கு ஆதரவாக பஜன் சிங் வழக்குச் சொத்தை வழங்கிய 15.06.1994 தேதியிட்ட வாய்வழி குடும்ப தீர்வு, பிரதிவாதிகள் மாமா மற்றும் சகோதரர்/சகோதரியின் மகன் இரத்தத்தால் தொடர்புடையவர்கள் அல்ல என்றாலும், விவாகரத்து முழுவதும் பஜன் சிங் பிரதிவாதிகளுடன் வசித்து வந்தார். பிரதிவாதிகள் பஜன் சிங்கை தங்கள் குடும்ப உறுப்பினராக கருதி அவர்களுக்கு சேவை செய்தனர். மேற்கூறிய உண்மைகளில் குடும்ப தீர்வு செல்லுபடியாகும் குடும்ப தீர்வு எந்தவொரு சொத்திலும் உரிமை வழங்கப்பட்ட நபர் இரத்த உறவினர் என்று அவசியமில்லை. முதல் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றம் ஆகிய இரண்டும் 09.01.1995 தேதியிட்ட சமரச ஆணையில் பதிவுச் சட்டம், 1908 இன் பிரிவு 17 இன் கீழ் கட்டாய பதிவு தேவை என்று தீர்ப்பளித்ததில் பிழை இழைத்துள்ளன. உயர்நீதிமன்றம் 09.01.1995 தேதியிட்ட சமரச ஆணையை ரத்து செய்துள்ளது, அதற்கு கட்டாய பதிவு தேவை என்றும், பதிவு செய்யப்படாத ஆணை செல்லுபடியாகும் ஆணை அல்ல என்றும் கூறியது.

5. வாதி–பிரதிவாதிகளின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு துருவ் மேத்தா, 09.01.1995 தேதியிட்ட ஆணை மோசடி மற்றும் வாதத்தில் செய்யப்பட்ட தவறான குற்றச்சாட்டுகளின் அடிப்படையில் பெறப்பட்டது என்று

சமர்ப்பிக்கிறார். மேற்கண்ட வழக்கில் வாதிகளாக இருந்த மேல்முறையீட்டாளர்கள் தங்களை பஜன் சிங் மற்றும் பஜன்சிங் ஆகியோரின் சகோதர/சகோதரியின் மகன்கள் என்று விவரித்தனர், இந்த உறவு நிரூபிக்கப்படவில்லை, எனவே மோசடி செய்து ஆணை பெறப்பட்டது. மேலும், 09.01.1995 தேதியிட்ட அரசாணை பிரிவு 17 இன் கீழ் கட்டாயமாக பதிவு செய்யப்படலாம் என்றும், அது முதல் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் பதிவு செய்யப்படாததால் உயர்நீதிமன்றம் அந்த ஆணையை நிராகரித்துள்ளது என்றும் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. 02.09.1986 தேதியிட்ட உயிலை மூன்று நீதிமன்றங்களும் ஏற்கவில்லை என்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. சாட்சியச் சட்டத்தின் பிரிவு 68–ன் கீழ், ஒரு உயிலுக்கு சான்றொப்ப தேவை என்று சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. தர்ஷன் சிங் மற்றும் குர்தேவ் சிங் ஆகிய இரண்டு சாட்சிகளில், குர்தேவ் சிங் உயிருடன் இருப்பதாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாகவும், இது பிரதிவாதியால் அவரது வாக்குமூலத்தில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டதாகவும், உயிலை நிரூபிக்க குர்தேவ் சிங் ஆஜர்படுத்தப்படாததால், உயில் சரியாக நிரூபிக்கப்படவில்லை என்றும், இந்த மேல்முறையீட்டில் காண்முடிவுகளில் தலையிடத் தேவையில்லை என்றும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. உயிலை நிரூபிக்க தோன்றிய எழுத்தாளரை ஒரு சான்றளிக்கும் சாட்சியாகக் கருத முடியாது, ஏனெனில் அவருக்கு உயிலை உறுதிப்படுத்த எந்த விருப்பமும் இல்லை. சொத்தின் உரிமையாளருடன் எந்த தொடர்பும் இல்லாத ஒரு நபருக்கு ஆதரவாக குடும்ப தீர்வு இருக்க முடியாது என்று மேலும் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. 15.06.1994 தேதியிட்ட குடும்ப தீர்வு குடும்ப தீர்வு அல்ல.

6. தரப்பினர்களின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர்கள் இந்த நீதிமன்றத்தின் பல்வேறு தீர்ப்புகளை சார்வுற்றுயிருந்தனர், சமர்ப்பிப்புகளை விரிவாக பரிசீலிக்கும்போது இனிமேல் அவற்றைக் குறிப்பிடுவோம்

7. விசாரணை நீதிமன்றம் முன்வைத்த பிரச்சினைகளையும், அதன் மீதான முடிவுகளையும் நாம் கவனிக்கலாம். இருதரப்பினரின் வாதங்களின் அடிப்படையில், விசாரணை நீதிமன்றம் பின்வரும் வழக்கு எழுவினாக்களை வகுத்தது

"1. 21.09.1994 ஆம் தேதியிட்ட உரிமையியல் வழக்கு எண் 556 இல் 09.01.1995 அன்று குர்சரண் சிங் முதலனோர் எதிர் பஜன் சிங் என்ற தலைப்பில் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்பு மற்றும் தீர்ப்பாணை, அம்லோவின் அப்போதைய கூடுதல் மூத்த துணை நீதிபதி எஸ். தலிப் சிங், முந்தைய வழக்கில் பஜன் சிங்கின் பெயரில் இருந்த சொத்தைப் பொறுத்தவரை, வாதத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டபடி சட்டவிரோதமானது, செல்லாதது அல்லது மோசமானது, அப்படியானால் அதன் விளைவு?

2. தாவா நிலத்தின் உடைமையைப் பெற வாதிகளுக்கு உரிமை உண்டா?

3. 09.02.98 தேதியிட்ட பிரதிவாதிகளுக்கு சாதகமாக, திரு. பஜன்சிங் சட்டப்பூர்வ மற்றும் செல்லுபடியாகும் உயிலை நிறைவேற்றினாரா அப்படியானால், அதன் விளைவு?

4. தற்போதைய வடிவத்தில் வழக்கு நிலைக்கத்தக்கதா மற்றும் தகுதியானதா?

5. விதி 11 பிரிவு 7 –ன் கீழ் வாதுரை நிராகரிக்கப்படுமா

6. வழக்கு வரம்புக்குள் உள்ளதா?

7. "வழக்குத் தாக்கல் செய்வதற்கு 3 வாரங்களுக்கு முன்பு பிரதிவாதிகள் வாதிகளிடமிருந்து வழக்கு நிலத்தை கைப்பற்றியிருக்கிறார்களா?

8. தீர்வு

8. 09.01.1995 தேதியிட்ட ஆணையை செல்லுபடியாகும் ஆணையாக வைத்திருக்கும் பிரதிவாதிகளுக்கு ஆதரவாக எழுவினா எண். 1 முடிவு செய்யப்பட்டது. எழுவினா எண். 2 பிரதிவாதிக்கு ஆதரவாக முடிவு செய்யப்பட்டது. 02.09.1986 தேதியிட்ட உயில் தொடர்பான

பிரச்சினை எண் 3, சான்றொப்பமிட்ட சாட்சிகளில் ஒருவர் உயிருடன் இருந்ததாலும், பிரதிவாதிகளால் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை என்பதால் 02.09.1986 தேதியிட்ட உயிலை பிரதிவாதி நிரூபிக்கத் தவறிவிட்டார் என்று வாதிக்கு சாதகமாக முடிவு செய்யப்பட்டது. விசாரணை நீதிமன்றம் இந்த வழக்கு வரம்புக்குட்பட்டது என்று கூறியது. கிராம ஜலோவால் பகுதியைச் சேர்ந்த தமது தந்தையை அவர்கள் ஒருபோதும் சந்திக்கவில்லை என்பது வழக்கறிஞர் வா.ச 1 அளித்த ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் நிரூபிக்கப்பட்டதாகவும், பஜன் சிங் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுடன் வசித்து வந்ததாகவும், அவர்கள் அவரைப் பார்த்துக் கொண்டதாகவும், அவருக்கு சேவை செய்ததாகவும் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்துள்ளது. விசாரணை நீதிமன்றம் 09.01.1995 தேதியிட்ட ஆணையைப் பெறுவதில் மோசடி, தவறான பிரதிநிதித்துவம் அல்லது வற்புறுத்தல் எதுவும் இல்லை என்று ஒரு முடிவை திருப்பி அனுப்பியது. முதல் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் விசாரணை நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை மாற்றியமைத்தது, 09.01.1995 தேதியிட்ட ஆணை முதல் முறையாக பிரதிவாதிகளுக்கு ஆதரவாக உரிமைகளை உருவாக்கியது, எனவே அது பதிவு செய்ய வேண்டும். 09.01.1995 தேதியிட்ட தீர்ப்பாணை செல்லத்தக்க ஆவணம் அல்ல என்றும், அது செல்லாது என்றும், பதிவு செய்யப்படாத ஆணை என்றும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. உயில் தொடர்பான விசாரணை நீதிமன்றத்தின் காண்முடிவுகள் முதல் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தால் தலையிடப்படவில்லை. பிரதிவாதிகளால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்கமான இரண்டாவது மேல்முறையீட்டில், முதலாவது மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. வழக்கமான இரண்டாவது

மேல்முறையீட்டில், உயர் நீதிமன்றத்தால் பின்வரும் கணிசமான சட்டக் கேள்விகள் வகுக்கப்பட்டன:–

அ) இந்த வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில், 09.01.1995 தேதியிட்ட தீர்ப்பில், மேல்முறையீட்டாளருக்கு ஆதரவாக பஜன் சிங் பாதிக்கப்பட்டார் என்று நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது, குறிப்பாக முந்தைய குடும்ப தீர்வின் அடிப்படையில் தீர்ப்பாணை வழங்கப்பட்டபோது, பதிவு செய்யாததன் அடிப்படையில் கற்றறிந்த முதல் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தால் புறக்கணிக்க முடியுமா?

ஆ) இந்த வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில், வாதி/பிரதிவாதி தாக்கல் செய்த வழக்கு வரம்பிற்குள் இருப்பதாகக் கூற முடியுமா?

இ) இந்த வழக்கின் பொருண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில், மேல்முறையீட்டாளர்களின் நலனுக்காக பதிவுசெய்யப்பட்ட விருப்பத்தின் முறையான நிறைவேற்றம் மற்றும் செல்லுபடியாகும் என்பதை நிரூபிக்கும் உறுதியான ஆதாரங்களைக் காட்டியிருந்தாலும், கற்றறிந்த மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் புறக்கணிக்க முடியுமா?

ஈ) "குடும்பம்" என்ற சொல்லின் பொருள் குறித்து கற்றறிந்த முதல் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் அளித்த விளக்கத்தை சட்டத்தில் நிலைநிறுத்த முடியுமா?

9. சட்டத்தின் அனைத்து முக்கிய கேள்விகளுக்கும் உயர்நீதிமன்றம் வாதிகளுக்கு ஆதரவாகவும் பிரதிவாதிகளுக்கு எதிராகவும் பதிலளித்துள்ளது. உயர்நீதிமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டத்தின் முதல் முக்கிய கேள்வி 09.01.1995 தேதியிட்ட ஆணையை பதிவு செய்யாதது தொடர்பாக இருந்தது. 09.01.1995 தேதியிட்ட ஆணையை பதிவு செய்வதற்கான கேள்வியில் தரப்பினர்களின் எதிரான சமர்ப்பிப்புகளை நாங்கள் முதலில் பரிசீலிக்கலாம். முதலாவது மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றம் இரண்டும் 09.01.1995 ஆணை பதிவு செய்யப்படாததால் செல்லுபடியற்றது என உறுதி செய்துள்ளன. 09.01.1995 தேதியிட்ட தீர்ப்பாணை பதிவுச் சட்டத்தின் 17 வது பிரிவின் கீழ் பதிவு செய்ய வேண்டுமா என்ற கேள்வி எழுகிறது. பதிவுச் சட்டத்தின் 17 வது பிரிவு ஆவணங்களைப் பதிவு செய்ய வகை செய்கிறது.

> "17. கட்டயமாகப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டிய ஆவணங்கள்: (1)பின்வரும் ஆவணங்கள் தொடர்பான சொத்தானது சட்ட எண் XVI/1864 அல்லது இந்தியப் பதிவுச் சட்டம் 1866 அல்லது இந்திய பதிவுச் சட்டம், 1871 அல்லது இநத்திய பதிவுச் சட்டம் 1877 அல்லது இந்தச் சட்டம் செல்லாற்றல் பெற்றுள்ள அல்லது பெற்றுவருகிற தேதியன்று

அல்லது அந்தத் தேதிக்குப் பின்பு எழுதிக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பின், அவை பதிவு செய்யப்படுதல் வேண்டும் அதாவது:–

(அ) அசையாச் சொத்து கொடைக்கான முறையாவணங்கள்;

(ஆ) நிலையியல் சொத்துக்கு அல்லது நிலையியல் சொத்தில் நூறு ரூபாய் மற்றும் அதற்கு மேற்ப்பட்ட மதிப்புடைய உரிமை, உரிமைமூலம் அல்லது உரித்தம் எதுவும், அது உற்றமைந்தாலும் அல்லது நேரக்கூடியதாக இருந்தாலும் அது நிகழ்காலத்தில் அல்லது அது வருங்காலத்தில் ஏற்படுவதாக விளம்புவதாக குறித்தளிப்பதாக வரம்பிடுவதாக அல்லது அழித்துவிடுவதாக புலப்படுகிற அல்லது செயற்படுகிற விருப்புறுதி ஆவணம் அல்லாத பிற முறையாவணங்கள்

(இ) அத்தகைய தகுதி உரிமை, அல்லது அனுகூலம் ஆகியவற்றின் ஏற்படுத்துதல், விளம்புகை, ஒதுக்கீடு, வரையறை அல்லது நீக்கம் ஆகியவற்றின் காரணமாக எந்தவொரு பரிசீலனையையும் பெறுதல் அல்லது செலுத்துவதை அங்கீகரிக்கும் உடன்படிக்கை அல்லாத ஆவணங்கள்

(ஈ) அசையா சொத்துக்களை ஆண்டுதோறும் வாடகைக்கு விடுவது, அல்லது ஒரு வருடத்தை விட அதிகமான காலத்திற்கு வாடகைக்கு விடுவது, அல்லது ஆண்டு வாடகைக்கு வைப்பது

(உ) ஒரு நீதிமன்றத்தின் எந்தவொரு தீர்ப்பாணை அல்லது உத்தரவு அல்லது எந்தவொரு தீர்வம், தற்போதைய அல்லது எதிர்காலத்தில், எந்தவொரு தகுதி, உரிமை, அல்லது அனுகூலம், மதிப்பு நூறு ரூபாய் மற்றும் அதற்கு மேல், அல்லது அசையா சொத்துக்களை உருவாக்க, விளம்புகை செய்ய, ஒதுக்குவது, வரையறை அல்லது நீக்குவது ஆகியவற்றை செயல்படுத்தும் போது, எந்தவொரு தீர்ப்பையும் மாற்றும் அல்லது ஒதுக்குவதற்கான சான்றுகள் அல்லாத ஆவணங்கள்.

மாநில அரசு, அரசிதழில் வெளியிடப்பட்ட உத்தரவின் மூலம், எந்தவொரு மாவட்டத்திலும் அல்லது ஒரு மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியிலும் நிறைவேற்றப்படும் எந்தவொரு குத்தகைக்கும், ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மிகாத விதிமுறைகள் மற்றும் ஐம்பது ரூபாய்க்கு மிகாத வருடாந்திர வாடகைகள் ஆகியவற்றிலிருந்து விலக்கு அளிக்கலாம்.

சொத்து மாற்றச் சட்டம், 1882 (1882 இன் 4) இன் பிரிவு 53 ஏ இன் நோக்கத்திற்காக எந்தவொரு அசையா சொத்தையும் பரிசீலனைக்கு மாற்றுவதற்கான ஒப்பந்தங்களைக் கொண்ட ஆவணங்கள், அவை பதிவு

மற்றும் பிற தொடர்புடைய சட்டங்கள் (திருத்தம்) சட்டம், 2001 இன் தொடக்கத்திலோ அல்லது அதற்குப் பின்னரோ செயல்படுத்தப்பட்டிருந்தால், அத்தகைய ஆவணங்கள் அத்தகைய தொடக்கத்திலோ அல்லது அதற்குப் பின்னரோ பதிவு செய்யப்படாவிட்டால், அவை மேற்கூறிய பிரிவு 53 ஏ இன் நோக்கங்களுக்காக எந்த விளைவையும் ஏற்படுத்தாது.

(2) உட்பிரிவு (l) இன் (ஆ) மற்றும் (இ) உட்பிரிவுகளில் உள்ள எதுவும் பின்வருவனவற்றுக்குப் பொருந்தாது

(i) ஏதேனும் கடன் தீர்வு உடன்பாடு; அல்லது

(ii) ... ...

(iii) ... ...

(iv) ... ...

(v) ... ...

(vi) ஒரு நீதிமன்றத்தின் எந்தவொரு ஆணை அல்லது உத்தரவும் ஒரு சமரசத்தின் மீது செய்யப்படுவதாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட ஒரு ஆணை அல்லது உத்தரவு மற்றும் பொருள் தவிர வேறு அசையாச் சொத்தை உள்ளடக்கியது

... ...

... ...

10. பிரிவு 17 (2) இன் கீழ், பிரிவு (1) இன் பிரிவு (b) மற்றும் (c) ஆகியவற்றில் உள்ள எதுவும் அதில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள உருப்படி எண் (i) மற்றும் (xii) க்கு பொருந்தாது. தற்போதைய வழக்கில், 09.01.1995 தேதியிடப்பட்ட தீர்ப்பாணை, துணை பிரிவு (2) (vi) ஆல் உள்ளடக்கப்படுகிறதா இல்லையா என்பதை நாம் பரிசீலிக்க வேண்டும். முதல் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றம் மற்றும் உயர்நீதிமன்றம் இரண்டும், 09.01.1995 தேதியிட்ட தீர்ப்பாணை முதல் முறையாக பிரதிவாதியின் ஆதரவில் உரிமையை உருவாக்கியதால், இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின் விகிதத்தில், பூப் சிங் எதிர் ராம் சிங் மேஜர் மற்றும் பலர் (1995) 5 SCC 709. பூப் சிங் (மேற்கூறிய) வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம் பின்வருவனவற்றை 16, 17 மற்றும் 18 வது பத்திகளில் கூறியுள்ளது :–

> 16. மேற்கூறிய அனைத்தையும் மனதில் கொண்டு, துணை பிரிவு (1) க்கு விதிவிலக்காக இருக்கும் பிரிவு (vi) இன் வரையறை நாம் பரிசீலிக்க வேண்டும். 100 ரூபாய் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மதிப்புள்ள அசையா சொத்துக்களின் மீது புதிய தகுதி, உரிமை, அல்லது அனுகூலம் ஆகியவற்றை உருவாக்குவதில்லை என்று ஏற்கனவே இருக்கும் உரிமையை அறிவிக்கும் ஒரு சமரசத்தில் செய்யப்பட வேண்டிய ஒரு தீர்ப்பு அல்லது உத்தரவு உட்பட, நீதிமன்றத்தின் அந்த தீர்ப்பாணை அல்லது உத்தரவை உள்ளடக்கியது என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். வேறு எந்தக் கருத்தும், பதிவு செய்வதைத் தவிர்ப்பதன் தீங்கை, முத்திரை வரி

செலுத்த வேண்டும் என்று கட்டளையிடுவது, தீர்ப்பாணை அல்லது உத்தரவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

17. எனவே, ஒவ்வொரு வழக்கிலும், அசையா சொத்து மீது தரப்பினர்களுக்கு முன்பே உரிமை உள்ளதா, அல்லது நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு அல்லது தீர்ப்பின் கீழ், அதில் தகுதி, உரிமை, அல்லது அனுகூலம் உள்ள ஒரு தரப்பினர், சமரசத்தின் மூலமாகவோ அல்லது சம்மதம் தெரிவித்ததாகவோ, 100 ரூபாய் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மதிப்புள்ள அசையா சொத்துக்களில் முதன்முறையாக மற்ற தரப்பினருக்கு ஆதரவாக தகுதி, உரிமை, அல்லது அனுகூலமாக உருவாக்கியது என்பதை ஆய்வு செய்வது நீதிமன்றத்தின் கடமையாகும். இரண்டாவது நிலை இருந்தால், ஆவணம் கட்டாயமாக பதிவு செய்யப்படும்.

18. மேற்கூறிய விவாதத்தின் அடிப்படையில், பிரிவு (vi) இன் சட்ட நிலைமை பின்வருமாறு சுருக்கமாகக் கூறலாம்.

(1) சமரசம் என்பது முத்திரை வரி செலுத்துவதைத் தவிர்ப்பதற்கும் பதிவு தொடர்பான சட்டத்தை முறியடிப்பதற்கும் ஒரு கருவியல்ல என்ற அர்த்தத்தில், நல்லெண்ணத்துடன் இருந்தால், சமரச ஆணைக்கு பதிவு தேவையில்லை. இதற்கு நேர்மாறான சூழ்நிலையில், அது பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

(2) ரூ.100 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மதிப்புள்ள அசையா சொத்துக்களில் சமரச ஆணை முதல் முறையாக தகுதி, உரிமை, அல்லது அனுகூலம் ஆகியவற்றை வழக்கில் உள்ள எந்தவொரு தரப்பினருக்கும் சாதகமாக உருவாக்கியிருந்தால், அந்த ஆணை அல்லது உத்தரவு பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

(3) மேற்கூறிய பிரிவி கவுன்சில் மற்றும் இந்த நீதிமன்றத்தின் வழக்குகளில் இருந்த நிலைப்பாட்டைப் போலவே, பிரிவு 17 இன் உட்பிரிவு (1) இன் எந்தவொரு உட்பிரிவுகளையும் ஆணை ஈர்க்கவில்லை என்றால், ஆணைக்கு பதிவு தேவையில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

(4) லாகூர் வழக்கில் இருந்த நிலைப்பாட்டைப் போலவே, இந்த ஆணை சமரசத்தின் விதிமுறைகளை உள்ளடக்கவில்லை என்றால், கேள்விக்குரிய சமரசத்தின் காரணமாக ஒரு வழக்கு தீர்க்கப்பட்டாலும் கூட சமரசத்தின் நிபந்தனைகளிலிருந்து பயனடைய முடியாது,

(5) தீர்ப்பாணை மூலம் கையாளப்படும் சொத்து "வழக்கு அல்லது நடவடிக்கை பொருள்" இல்லை என்றால், பிரிவு 2 இன் உட்கூறு (vi) செயல்படாது, ஏனெனில் 1929 ஆம் ஆண்டின் சட்டம் 21 ஆல் இந்த பிரிவின் திருத்தம், இது முன்னர் குறிப்பிட்ட பிரிவி கவுன்சிலின்

முடிவில் அதன் தோற்றத்தை கொண்டுள்ளது, இதன்படி அசல் வழக்கு அல்லாத சொத்துக்களை உள்ளடக்கியிருந்தாலும் பிரிவு ஈர்க்கப்பட்டிருக்கும்,

11. எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர், பிரதிவாதிகளுக்கு ஆதரவாக முதல் முறையாக வழக்குச் சொத்தில் தகுதி, உரிமை, மற்றும் அனுகூலம் உருவாக்கப்படுவதால், அதற்கு பதிவு தேவை என்று தனது சமர்ப்பிப்பை ஆதரிக்க பத்தி 18 (2) ஐ சார்ந்திருந்தார். எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்கறிஞர் மேலும் கூறுகையில், எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள்–பிரதிவாதிகள் முதல் முறையாக வழக்கு சொத்துக்களின் தகுதி, உரிமை, மற்றும் அனுகூலம் ஆகியவற்றை 09.01.1995 தேதியிட்ட ஆணை மூலம் பெற்றதாக நீதிமன்றத்தின் முன் பிரதிவாதியின் வாக்குமூலத்தில் ஒப்புக் கொண்டுள்ளார். தற்போதைய வழக்கு 09.01.1995 தேதியிட்ட தீர்ப்பாணையின் மூலம் வழக்குச் சொத்து மட்டுமே தீர்ப்பாணையின் ஒரு பகுதியாக மாற்றப்பட்டது. வழக்கு எண். 556 மனுவுடன் தாக்கல் செய்யப்பட்டது, 02.09.1986 தேதியிட்ட உயில் மற்றும் 15.06.1994 தேதியிட்ட குடும்ப தீர்வு, வாதத்தின் 2 மற்றும் 3 பத்திகளில் குறிப்பாக வாதிடப்பட்டவை பின்வருமாறு:–

2. பிரதிவாதி 02.09.1986 தேதியிட்ட ஒரு செல்லுபடியாகும் மற்றும் சட்டப்பூர்வ உயிலை தனது சுதந்திரமான விருப்பத்துடனும் ஒப்புதலுடனும் வாதிக்கு ஆதரவாக நிறைவேற்றியுள்ளார், அவர் ஒரு

சரியான மனநிலையுடன் இருந்தபோது, இது துணை பதிவாளரால் சான்றளிக்கப்பட்டு பதிவு செய்யப்பட்டது.

3. பிரதிவாதி அதை சரியானதாகக் கருதி 15.06.1994 அன்று ஒரு குடும்ப தீர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளார், இது வழக்கில் உள்ள சொத்து வாதிகளுக்கு சமமான பங்குகளில் ஒதுக்கப்பட்டது மற்றும் பிரதிவாதி தனது அனைத்து தகுதி, உரிமை மற்றும் அனுகூலம் அனைத்தையும் விட்டுக்கொடுத்துள்ளார்.

12. இந்த வழக்கில், பஜன் சிங் மட்டுமே பிரதிவாதியாக இருந்தார், அவர் தனது எழுத்துப்பூர்வ அறிக்கையை 03.12.1994 அன்று தாக்கல் செய்தார், வாதுரையின் பத்திகள் 2 மற்றும் 3 இல் உள்ள குற்றச்சாட்டுகள் பிரதிவாதியால் பத்திகள் 2 மற்றும் 3 இல் உள்ள அவரது வாக்குமூலத்தில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டன, இது பின்வரும் விளைவைக் கொண்டுள்ளது:–

"2. வாதுரையின் பத்தி எண்.2 சரியானது என்று ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது.

3. வாதுரையின் பத்தி எண்.3 சரியானது என்று ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது."

13. எழுத்துப்பூர்வ வாக்குமூலத்தில், பிரதிவாதி பஜன் சிங், மனுதாரர்களின் வழக்கு கோரப்பட்டபடி தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கோரினார். வாதுரை மற்றும் எழுத்துப்பூர்வ வாக்குமூலத்தில் உள்ள வாதங்கள் வாதிகளுக்கு ஆதரவாக முன்பே இருந்த உரிமையின் அடிப்படையில் வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டது என்ற முடிவுக்கு தெளிவாக வழிவகுக்கிறது, இது வழக்கின் அடிப்படையாகும். வாதிகளின் முன்பே இருந்த உரிமை பிரதிவாதியால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு அதில் தீர்ப்பாணை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

14. எனவே, வழக்கு வாதிகளின் முன்பே இருக்கும் உரிமையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை என்று வாதிகள்–எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் சமர்ப்பித்ததை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது, இது வாதுரையில் உள்ள திட்டவட்டமான வாதத்தால் பொய்யாக்கப்படுகிறது. மேற்கூறிய வாதங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, பூப் சிங் (மேற்கூறிய) தீர்ப்பின் பொருந்தக்கூடிய தன்மையின் அடிப்படையே முறியடிக்கப்பட்டு தற்போதைய வழக்கில் ஈர்க்கப்படவில்லை என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். இந்த நீதிமன்றம் உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு எண். 800/2020 –ல் சமீபத்திய தீர்ப்பில்–முகமது யூசுப் மற்றும் பலர் எதிர் எஸ். ராஜ்குமார் மற்றும் பலர் 05.02.2020 அன்று முடிவு செய்யப்பட்டது பிரிவு 17 மற்றும் பூப் சிங் (மேற்கூறிய) தீர்ப்பை பரிசீலிக்க வாய்ப்பு இருந்தது. பிரிவு 17 ஐ விரிவுபடுத்தும் போது, இந்த நீதிமன்றம் பின்வரும் பத்தி 6 இல் விதித்தது.

6. ஒரு நீதிமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு சமரச ஆணை பொதுவாக பிரிவு 17 (1) (பி) இன் கீழ் வரும், ஆனால் பிரிவு 17 இன் உட்பிரிவு (2) ஒரு நீதிமன்றத்தின் எந்தவொரு ஆணை அல்லது உத்தரவுக்கும் விதிவிலக்கு அளிக்கிறது, ஒரு சமரசத்தின் மீது வெளியிடப்பட்ட ஆணை அல்லது உத்தரவைத் தவிர, வழக்கு அல்லது நடவடிக்கையின் பொருள் தவிர வேறு அசையா சொத்துக்களை உள்ளடக்கியது. எனவே, பிரிவு 17 இன் துணைப் பிரிவு (2) (vi) இன் அடிப்படையில், நீதிமன்றத்தின் எந்தவொரு ஆணை அல்லது உத்தரவுக்கும் பதிவு தேவையில்லை. உட்பிரிவு (2) இன் உட்கூறு (vi) இல், ஒரு வகை உட்கூறு (vi) இலிருந்து விலக்கப்பட்டுள்ளது, அதாவது ஒரு சமரசத்தில் செய்யப்படுவதாக வெளிப்படுத்தப்படும் ஒரு தீர்ப்பாணை அல்லது உத்தரவு மற்றும் வழக்கு அல்லது நடவடிக்கையின் பொருள் விஷயத்தைத் தவிர வேறு அசையா சொத்துக்களை உள்ளடக்கியது. எனவே, பிரிவு 17 (1) (b) மற்றும் பிரிவு 17 (2) (vi) ஆகியவற்றை இணைந்து வாசிப்பதன் மூலம், வழக்கு அல்லது நடவடிக்கையின் பொருள் தவிர வேறு அசையா சொத்துக்களை உள்ளடக்கிய ஒரு சமரச ஆணை பதிவு செய்ய வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது, இருப்பினும் ஒரு நீதிமன்றத்தின் எந்தவொரு தீர்ப்பாணையும் உத்தரவும் பிரிவு 17 (2) (vi) இன் அடிப்படையில் பதிவிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. வழக்கு எண். 250-A/1984 இல் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்ப்பாணையின் நகல் இணைப்பு பி-2 ஆக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது, இது 04.10.1985 தேதியிட்ட நீதிமன்றத்தால் வழக்கு பொருளான சொத்துக்கு நீதிமன்றத்தால் பிறப்பிக்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கிறது. எனவே, பிரிவு 17 (2) (vi) இல் உள்ள விலக்கு உட்கூறுக்கு பொருந்தாது மற்றும் 04.10.1985 தேதியிட்ட

சமரச ஆணை பிரிவு 17 (2) (vi) இன் மேலோட்டமான வாசிப்பில் 8 பதிவு செய்யப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை.

15. மேற்கண்ட வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம் முந்தைய தீர்ப்பான சோம் தேவ் மற்றும் பலர் எதிர் ரதிராம் மற்றும் ஒருவர் (2006) 10 SCC 788 என்ற வழக்கில் சார்ந்திருந்தது பத்தி 13 இல் மற்றும் பின்வருவனவற்றை வகுத்தது:–

"13. சோம் தேவ் மற்றும் பலர் எதிர் ரதிராம் மற்றும் ஒருவர் (2006) 10 SCC 788 வழக்கில், பிரிவு 17 (2) (vi) மற்றும் பிரிவு 17 (1) (பி) மற்றும் (சி) ஆகியவற்றை விளக்கும் போது, வழக்கின் பொருள் விஷயத்திற்கு வெளியே உள்ள சொத்துக்கள் பதிவு செய்யத் தேவையில்லை என்று குறிப்பிடப்பட்ட விதிவிலக்குக்கு உட்பட்டு சமரச ஆணை உட்பட நீதிமன்றத்தின் அனைத்து தீர்ப்பாணைகளும் உத்தரவுகளும் என்று தீர்ப்பளித்தது. பத்தி 18 இல், இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு விதித்தது:–

> "18. ……ஆனால், ஒரு நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பாணை அல்லது உத்தரவு, பதிவுச் சட்டத்தின் பிரிவு 17 (b) மற்றும் (c) ஆகியவை ஈர்க்கப்பட்ட காரணத்தால் ஒரு சமரசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை என்றால், அது பதிவு செய்யத் தேவையில்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். அது வழக்கின் பொருள் அல்லாத சொத்துக்களை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை

என்றால் ஒரு சமரசம் பற்றிய ஒரு தீர்ப்பாணை கூட பதிவு செய்யப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை, ...

16. மேற்கூறிய வழக்கில், முந்தைய தீர்ப்பாணை, அது வழக்குச் சொத்துடன் மட்டுமே தொடர்புடையதாக பதிவு செய்யப்படவில்லை என்ற அடிப்படையில் புறக்கணிக்க முயன்றது. இந்த தீர்ப்பாணைக்கு பதிவு தேவையில்லை என்று இந்த நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. 14 ஆம் பத்தியில் பின்வரும் காரணங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:–

14. தற்போதைய வழக்கில், 04.10.1985 தேதியிட்ட தீர்ப்பாணை சொத்துக்களைப் பற்றியது, இது வழக்கின் பொருளாக இருந்தது, எனவே பிரிவு 17 (2) (vi) இன் விலக்கு உட்கூறியின் கீழ் வரவில்லை, மேலும் இந்த வழக்கு பிரிவு 17 (2) (vi) இல் வடிவமைக்கப்பட்ட முக்கிய விதிவிலக்கால் அதாவது, "நீதிமன்றத்தின் எந்தவொரு தீர்ப்பாணை அல்லது உத்தரவால் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது, பிரிவு 17 (1) (b) ன் படி ஒரு ஆவணத்தை பதிவு செய்வது பிரிவு 17 (2) (vi) ன் படி பிரிவு (1) (b) மற்றும் (c) ஆகியவற்றில் உள்ள எதுவும் நீதிமன்றத்தின் எந்தவொரு தீர்ப்பிற்கும் அல்லது உத்தரவுக்கும் பொருந்தாது என்று கூறப்படுவதால், 04.10.1985 ஆம் ஆண்டின் சமரசத் தீர்ப்பு பதிவு செய்யத் தேவையில்லை என்று நாங்கள் கருதுகிறோம், மேலும் கற்றறிந்த உரிமையியல் நீதிபதி மற்றும் உயர் நீதிமன்றம் வேறுவிதமாக தீர்ப்பளிப்பதில் பிழை இழைத்துள்ளன. எனவே,

உரிமையியல் நீதிபதியின் 07.01.2015 தேதியிட்ட உத்தரவையும், உயர்நீதிமன்றத்தின் 13.02.2017 தேதியிட்ட தீர்ப்பையும் நாங்கள் நீக்கறவு செய்கிறோம். 04.10.1985 தேதியிடப்பட்ட சமரச ஆணை, முதல் நிலை நீதிமன்றத்தால் காட்சிப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதன்படி மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்படுகிறது.

17. தற்போதைய வழக்கின் பொருண்மைகளுக்குத் திரும்பி பார்க்கையில், 21.09.1994 தேதியிட்ட வழக்கு எண். 556–ல் பஜன் சிங்கிற்கு எதிராக மேல்முறையீட்டாளர்கள் தாக்கல் செய்த வாதுரையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள வழக்கு சொத்துடன் தொடர்புடையது மற்றும் தீர்ப்பாணை வழக்கு சொத்து ஏ முதல் டி வரை மட்டுமே நிறைவேற்றப்பட்டது. எனவே, 09.01.1995 தேதியிட்ட தீர்ப்பாணை, "நீதிமன்றத்தின் எந்தவொரு தீர்ப்பாணை அல்லது உத்தரவும்" என்ற சொற்றொடரின் கீழ் வெளிப்படையாக இருந்தது. நீதிமன்றத்தின் எந்தவொரு ஆணை அல்லது உத்தரவு தொடர்பாக சட்டமியற்றுபவர் குறிப்பாக பிரிவு (பி) மற்றும் (சி) ஆகியவற்றின் பொருந்தக்கூடிய தன்மையை விலக்கிக் கொண்டால், பிரிவு 17 (1) (b) இன் பொருந்தக்கூடிய தன்மை பிரிவு 17 (2) (v) இல் எந்த மறைமுக முறையிலும் பொருந்த செய்யப்பட முடியாது. எனவே, 09.01.1995 தேதியிட்ட ஆணை மற்றும் உத்தரவுக்கு பதிவு தேவையில்லை என்றும், பிரிவு 17 (1) இல் உள்ளபடி பதிவிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படும் பிரிவு 17 (2) (vi) ஆல் முழுமையாக உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் நாங்கள் கருதுகிறோம். உயர்நீதிமன்றமும் முதல் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றமும் 19.01.1995 தேதியிட்ட ஆணை

பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் மற்றும் பதிவு செய்யப்படாததால் செல்லாதது என்ற முடிவுக்கு வருவதில் பிழை இழைத்துள்ளன.

18. 19.01.1995 தேதியிட்ட ஆணை பஜன் சிங்கிற்கு கட்டுப்படுவதாக இருப்பதால், பஜன் சிங்கின் மகள்களான வாதிகள் இந்த தீர்ப்பாணையை தவிர்க்க முடியாது என்ற விசாரணை நீதிமன்றத்தின் பரிசீலித்தது. 09.01.1995 தேதியிட்ட ஆணை மோசடி மூலம் பெறப்பட்டதாக பிரதிவாதியின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞரின் சமர்ப்பிப்பும் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும்.

19. பிரதிவாதியின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞரின் சமர்ப்பிப்பு என்னவென்றால், பிரதிவாதியால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்கில், பிரதிவாதியை வாதிகளின் மாமா என்று அவர்கள் விவரித்தனர், அவர்கள் பிரதிவாதியை கவனித்து சேவை செய்து வந்தனர், இந்த அறிக்கை நிரூபிக்கப்படவில்லை என்று கண்டறியப்பட்டது, இது பிரதிவாதியையும் நீதிமன்றத்தையும் மோசடி செய்யும் செயலாகும்.

20. 09.01.1995 தேதியிட்ட தீர்ப்பாணையைப் பெறுவதில் நீதிமன்றத்திலோ அல்லது பஜன் சிங்கிலோ ஏதேனும் மோசடி நடந்ததா என்பதை ஆராய இந்த வழக்கில் உள்ள பொருண்மைகள் மற்றும் நிகழ்வுகளின் தொடர்ச்சியை நாம் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். பஜன் சிங் 02.09.1986 தேதியிட்ட ஒரு பதிவுசெய்யப்பட்ட உயிலை

நிறைவேற்றினார், இது ஒரு பதிவுசெய்யப்பட்ட உயில் மற்றும் வாதத்தில் பத்தி 2 இல் வாதிட்டார். வாதத்தில் பத்தி 3 இல், 15.06.1994 தேதியிட்ட ஒரு குடும்பத் தீர்ப்பின் படி, பஜன் சிங் வாதிகளுக்கு சமமான பங்கை ஒதுக்க முடிவு செய்தார் மற்றும் வழக்குச் சொத்தில் தனது அனைத்து உரிமைகளையும் கைவிட்டார், இது வாதங்களை பஜன் சிங் தனது வாக்குமூலத்தில் ஏற்றுக்கொண்டார். இந்த ஆணை 09.01.1995 அன்று நிறைவேற்றப்பட்டது, இதன் அடிப்படையில் 03.03.1995 அன்று ஆவண பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. பஜன்சிங் 24.04.1998 வரை உயிருடன் இருந்தார் என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது, மேலும் அவர் தனது வாழ்நாளில், பிரதிவாதிகளுக்கு ஆதரவாக தீர்ப்பு அல்லது ஆவண பெயர் மாற்றத்தின் ஒருபோதும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. பஜன் சிங் மற்றும் குர்மைல் கவுர் இருவரும் விவாகரத்து பெற்றவர்கள் என்பது கீழேயுள்ள நீதிமன்றங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டபடி, 15.09.1973 அன்று எழுத்துப்பூர்வமாக பதிவு செய்யப்பட்ட விவாகரத்து என்று கீழமை நீதிமன்றங்கள் ஏற்றுக்கொண்டன. குர்மைல் கவுர் 15.09.1973 க்குப் பிறகு கிராம ஜாலோவாலில் பஜன் சிங்கின் சகோதரர் மாகர் சிங்குடன் வாழத் தொடங்கினார், அதன் பிறகு அவர் பஜன் சிங்கிடம் திரும்பி வரவில்லை. குர்மைல் கவுர், பஜன் சிங்கிற்கு எதிராகவும் பராமரிப்புக்காக வழக்குத் தாக்கல் செய்தார், இது வழக்கு தொடரப்படாததால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. மனுதாரர்களான அங்கிரேஸ் கவுர் மற்றும் பரம்ஜித் கவுர், விவாகரத்துக்குப் பிறகு தாயுடன் சென்று மகர் சிங்குடன் வாழ்ந்தனர், மீண்டும் பஜன் சிங்கிடம் திரும்பி வரவில்லை. தனது வாக்குமூலத்தில, வா.சா. 1 தனது தந்தையை பார்க்க வரவில்லை என்று ஒப்புக் கொண்டார். விவாகரத்துக்குப் பிறகு பஜன் சிங், பிரதிவாதிகளுடன் வசித்து

வந்ததாகவும், அவர்கள் பஜன் சிங்கை கவனித்து வந்ததாகவும் நீதிமன்றம் கண்டறிந்துள்ளது. பிரதிவாதிகளுக்கு ஆதரவாக 02.09.1986 அன்று பஜன் சிங்கால் பதிவு செய்யப்பட்ட உயிலை நிறைவேற்றுதல் மற்றும் வழக்கு எண். 556 சரியானவை மற்றும் வாதிகளுக்கு ஆதரவாக அவர் தனது உரிமைகளை கைவிட்டுவிட்டார் என்பதை ஏற்றுக்கொள்வது, குர்சரண் சிங், குர்னம் சிங் மற்றும் குல்வந்த் சிங் ஆகியோர் நீதிமன்றத்தில் அல்லது பஜன் சிங் மீது மோசடி செய்த எந்தவொரு அடிப்படையையும் தெளிவாக மறுக்கிறார்கள். பஜன் சிங்கிற்கும் குர்மெயில் கவுருக்கும் இடையிலான விவாகரத்து 15.09.1973 அன்று நடந்தது, அதன்பிறகு 25 ஆண்டுகளாக, பஜன் சிங் தனது மனைவி மற்றும் மகள்களிடமிருந்து பிரிந்து வாழ்ந்தார், பிரதிவாதிகள் தான் பஜன் சிங்கை கவனித்துக் கொண்டிருந்தனர். பிரதிவாதி பஜன் சிங்கிற்கு எதிராக தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்கில் வாதிகள்/மேல்முறையீட்டாளர்களின் வாதத்தை ஒப்புக்கொள்வது பஜன் சிங் அல்லது நீதிமன்றத்தின் மீது நடத்தப்பட்ட மோசடி என்று விளம்புகை செய்ய முடியாது. பஜன் சிங் வைக்கப்பட்ட வழக்கின் சூழ்நிலைகள் காரணமாக, பஜன் சிங் தனது சொந்த விருப்பப்படி முழு சொத்தையும் பிரதிவாதிகளுக்கு வழங்க விரும்பினார் என்பதை நிகழ்வுகளின் தொடர்ச்சி தெளிவாகக் காட்டுகிறது. இதனால்தான் பஜன் சிங் 02.09.1986 தேதியிட்ட தனது உயிலில் தனக்கு மனைவி அல்லது குழந்தைகள் இல்லை என்று கூறியிருந்தார். எனவே, பிரதிவாதிகளால் 09.01.1995 தேதியிட்ட தீர்ப்பாணையைப் பெறுவதில் எந்தவொரு மோசடியும் செய்ததாக பிரதிவாதிளுக்கான கற்றறிந்த வழக்கறிஞரை சமர்ப்பிப்பதில் எந்த ஆதாரத்தையும் நாங்கள் காணவில்லை. பிரதிவாதிகளுக்கான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் வாதிட்டபடி 09.01.1995

தேதியிட்ட தீர்ப்பாணை எந்தவொரு மோசடி அல்லது வற்புறுத்தலாலும் பாதிக்கப்படுவதாக கருத முடியாது.

21. 09.01.1995 தேதியிட்ட ஆணை செல்லுபடியாகும் தீர்ப்பாணை என்று நாங்கள் தீர்மானித்ததால், 09.01.1995 தேதியிட்ட தீர்ப்பாணை செல்லாதது என அறிவிப்பதற்கான வழக்கை தள்ளுபடி செய்த வழக்கு விசாரணை நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை ஏற்க வேண்டும். மேற்கண்ட முடிவைக் கருத்தில் கொண்டு, 02.09.1986 தேதியிட்ட பதிவு செய்யப்பட்ட விருப்பத்தின் செல்லுபடியாகும் தன்மை தொடர்பாக, தரப்பினர்களுக்கான கற்றறிந்த வழக்கறிஞரால் எழுப்பப்பட்ட பல்வேறு கருத்துக்களை பரிசீலிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

22. மேற்கூறிய விவாதங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, உயர்நீதிமன்றம் மற்றும் முதல் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை நீக்கறவு செய்து, விசாரணை நீதிமன்றத்தின் உத்தரவை மீட்டெடுக்கிறோம். அதன்படி மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்படுகிறது.

மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்படுகிறது

பொறுப்புத் துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும் உட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."